

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege a serviciilor
comunale de utilități publice**

Analizând proiectul de **Lege a serviciilor comunale de utilități publice**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.141 din 13.07.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect reglementarea cadrului juridic și instituțional unitar, al obiectivelor, competențelor, atribuțiilor și instrumentelor specifice necesare înființării, organizării, gestionării, finanțării, exploatării, monitorizării și controlului funcționării serviciilor comunale de utilități publice.

Prin conținut și obiectul reglementării, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, întrucât sunt instituite infracțiuni.

În aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Din punct de vedere al dreptului comunitar, precizăm că demersul legislativ de față, deși nu transpune nici o normă juridică europeană, date fiind competențele partajate ale autorităților naționale și respectiv, ale instituțiilor comunitare în materia organizării și funcționării serviciilor publice, cade sub incidența principiilor generale statuate la nivelul Uniunii Europene, subsumate acelor măsuri menite să concureze la realizarea unora dintre obiectivele esențiale ale Uniunii - crearea Pieței Unice, respectiv, asigurarea coeziunii sociale .

Proiectul analizat se înscrie pe coordonatele politicii Uniunii, având drept finalitate crearea pieței interne a serviciilor de interes general și promovarea coeziunii sociale și teritoriale, ale cărei reguli fundamentale, conform principiului subsidiarității, sunt stabilite la nivel comunitar, în timp ce modalitățile efective de aplicare rămân la latitudinea statelor membre ale Uniunii.

Astfel, din perspectiva normelor dreptului comunitar originar, menționăm că, potrivit dispozițiilor art.16 din Tratatul de la Amsterdam, cu modificările și completările ulterioare, "...în ceea ce privește locul pe care îl ocupă serviciile de interes economic general printre valorile comune ale Uniunii, precum și în privința rolului pe care acestea îl joacă în promovarea coeziunii sociale și teritoriale ale Uniunii, Comunitatea și statele membre, fiecare în limitele competențelor lor și în limitele câmpului de aplicare al prezentului tratat, veghează ca aceste servicii să funcționeze pe baza principiilor și în condițiile care le permit să-și îndeplinească misiunile încredințate".

Mai mult, importanța sporită acordată unei asemenea problematicei a organizării și funcționării serviciilor publice la nivelul Uniunii Europene, rezidă și din dispozițiile Chartei Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, adoptată prin Tratatul de la Nisa din 2000, în al cărei art.36 se prevede că "Uniunea recunoaște și respectă accesul la serviciile de interes economic general așa cum este acesta prevăzut de legislațiile și practicile naționale, conform Tratatului instituind Comunitatea Europeană, în scopul promovării coeziunii sociale și teritoriale a Uniunii".

Așadar, Uniunea recunoaște și garantează dreptul de acces al cetățenilor europeni la serviciile de interes general, potrivit dispozițiilor Chartei drepturilor fundamentale, norme europene ce stau la baza evoluției procesului de integrare europeană, având ca punct de plecare sfera economică și care se îndreaptă către acele problematice cu mult mai largi, indisolubil legate de modelul societății europene, precum noțiunea de cetățenie europeană și relațiile între fiecare cetățean al Uniunii și autoritățile publice.

În acest context, realitatea serviciilor de interes general este complexă, aflată într-o evoluție constantă, determinată, în special, de faptul că organizarea acestora variază în spațiul european, în funcție de tradițiile culturale, de istoria, de condițiile geografice ale fiecărui stat membru, precum și în raport de caracteristicile activității propriu-zise cu caracter de prestație, și în special, în funcție de dezvoltarea tehnologică. Din acest punct de vedere, Uniunea Europeană respectă

această diversitate organizatorică, dar și rolurile jucate de către autoritățile naționale, regionale și locale în satisfacerea binelui - comun al cetățenilor europeni, din prisma necesității de asigurare a calității serviciilor.

De aceea, din perspectiva unei atari diversități ce explică gradele variabile ale acțiunii comunitare și ale utilizării unor instrumente diferite, în prezent se poate consemna o preocupare deosebită a instituțiilor europene în ceea ce privește găsirea unor răspunsuri concrete asupra unui număr semnificativ de întrebări și probleme comune ridicate de organizarea și funcționarea unor servicii publice, gestionate de către diferite autorități naționale, competente în domeniu.

Astfel, în cadrul Cartei Verzi asupra serviciilor de interes general - COM (2003) 270, document relevant al Comisiei Europene, s-a lansat o dezbatere ce și-a propus să abordeze următoarele probleme principale: incidența unei eventuale acțiuni comunitare care să pună în aplicare prevederile Tratatului CE, în deplinul respect al principiului subsidiarității; principiile susceptibile de a fi incluse într-o eventuală directivă-cadru sau în contextul altui instrument general asupra serviciilor de interes general; definirea bunei guvernări în materie de organizare, de reglementare, de finanțare și de evaluare a serviciilor de interes general în scopul ameliorării competitivității economiei și al garantării accesului efectiv și echitabil al tuturor cetățenilor la servicii de calitate care să răspundă nevoilor lor; măsurile care ar putea să contribuie la creșterea securității juridice și care să permită coordonarea coerentă și armonioasă între obiectivul menținerii serviciilor calitative de interes general și aplicarea riguroasă a regulilor referitoare la concurență și a pieței interne.

În esență, concluziile unei asemenea debateri derulate la nivelul Uniunii Europene, răspunsurile găsite la problemele mai sus-menționate, formulate distinct în cadrul Cartei Verzi a Serviciilor Publice de Interes General, au fost avute în vedere și de către inițiator, la elaborarea proiectului de lege, supus analizei, așa după cum se arată în Expunerea de Motive, acestea constituindu-se în principiile directe ale prezentului demers legislativ.

De altfel, în raport de aspectele rezultate din cadrul dezbaterii derulate la nivelul Comisiei Europene, ce statuează asupra noilor principii generale și a exigențelor fundamentale ale problematicii organizării și funcționării serviciilor publice de interes general în spațiul european, s-a desprins cu necesitate, reconsiderarea normelor

juridice naționale de profil, în sensul asigurării compatibilizării acestora cu cerințele Uniunii Europene.

Din acest punct de vedere, prezentul demers legislativ este pe deplin justificat, inițiatorul propunându-și realizarea unui cadru juridic nou, consolidat și modern, aliniat cerințelor europene, în domeniul serviciilor de gospodărie comunală, din perspectiva aderării României la Uniunea Europeană în anul 2007.

Semnalăm că elaborarea proiectului de Lege privind serviciile de gospodărie comunală constituie una dintre prioritățile legislative înscrise în Programul Legislativ pentru Integrarea Europeană pe semestrul I 2005, document relevant adoptat de către Guvernul României, corespunzător măsurilor necesare a fi luate în amplu context a Reformei administrației publice, subsumate criteriilor politice de aderare la UE. În acest sens, menționăm că un atare demers legislativ, precum cel de față, reprezintă una dintre măsurile menite să contribuie decisiv la întărirea autonomiei locale a colectivităților teritoriale și la derularea corespunzătoare, a procesului de descentralizare a serviciilor publice, în acord cu cerințele exprese ale Comisiei Europene, formulate în cadrul Raportului pe anul 2004 privind progresele înregistrate de România, din perspectiva aderării la UE.

Din analiza efectuată asupra proiectului de față, în raport de concluziile formulate în cadrul Cartei Verzi a Serviciilor de Interes General, reiese că inițiatorul a reușit să creeze un cadru juridic unitar, adecvat noilor realități, îmbunătățit față de vechea reglementare, în consonanță cu principiile generale statuate la nivel european - universalitate, continuitate, calitatea serviciului, accesibilitatea tarifară, protecția utilizatorilor, dar și cu regulile esențiale ale înființării, funcționării și gestionării serviciilor publice, în contextul cărora, autorităților publice le revin obligații și responsabilități precise în satisfacerea, cu celeritate, a intereselor și a nevoilor cetățenilor.

3. La art.2 lit.b), pentru claritatea exprimării, descrierea abrevierii pentru instituțiile prevăzute în text necesită a fi urmată de sintagma „denumită în continuare”.

4. La art.10 alin.(8), având în vedere că modul în care sunt publicate actele normative este reglementat de Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, cu modificările și completările ulterioare, recomandăm eliminarea sintagmei „Partea I”, ca inutilă. Prezenta recomandare o formulăm și pentru **art.50 alin.(1) și art.54.**

5. La **art.11 alin.(1) lit.c**), propunem completarea textului în partea de final cu sintagma „afla în competența sa”, deoarece din economia legii rezultă că reglementările secundare având caracter normativ emit și alte organe, precum Ministerul Administrației și Internelor.

Totodată, pentru a evita exprimarea cacofonică, trebuie înlocuită sintagma „cu caracter” prin „având caracter”. Aceeași observație o formulăm și pentru **art.22 alin.(2) și art.42 alin.(2)**.

6. La **art.14 alin.(2) lit. a**), propunem corelarea textului cu norma instituită la art.13 alin.(2), potrivit căreia A.N.S.R.C. funcționează în condiții de **monopol** natural.

7. La **art.20 alin.(1) lit.i**), propunem înlocuirea expresiei „prevederilor Legii serviciilor comunale de utilități publice”, cu „prevederile prezentei legi”, nefiind uzitat ca în cuprinsul unui act normativ să se facă trimiterea la titlul acestuia.

La **alin.(1) lit.t**), propunem eliminarea din text a expresiei „A.N.S.R.C.” întrucât se repetă același subiect de la norma dispozitivă, textul de la lit.t) fiind subsumat acestuia.

8. La **art.27 alin.(2)**, pentru o terminologie consacrată în domeniu, sugerăm înlocuirea sintagmei „transformarea debitelor” prin „compensarea creanțelor”, sintagma utilizată de art.210 alin.(2) din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

Totodată, recomandăm scrierea corectă a cuvântului „preempțiune”.

9. La **teza a doua a art.28 alin.(1)**, semnalăm că celelalte categorii de personal nu pot fi angajați pe baza unui „contract de muncă colectiv”. Se încalcă principiile raporturilor de dreptul muncii, potrivit cărora obligațiile unui angajat sunt descrise în contractul individual de muncă. Propunem reformularea corespunzătoare a normei.

10. La **art.29 alin.(3)**, semnalăm că, potrivit Legii contabilității nr.82/1991, republicată, bugetul de venituri și cheltuieli, bilanțul contabil și contul de profit și pierderi sunt denumite generic **situații financiare anuale**. Ca urmare, propunem înlocuirea expresiei „anual, buget de venituri și cheltuieli, bilanț contabil și contul de profit și pierderi” prin „situații financiare anuale”.

11. La **art.37 alin.(2)**, recomandăm poziționarea sa după alin.(3), deoarece prin norma de la alin.(2) se instituie o derogare de la norma instituită la alin.(3).

12. La **art.39 alin.(3)**, propunem revederea textului din punctul de vedere al utilității practice, în sensul ca încheierea contractului de delegare a gestiunii serviciului să nu poată fi realizată în lipsa licenței.

13. La **art.42 alin.(7)**, apreciem că textul are caracter de retroactivitate, având în vedere faptul că, potrivit prevederilor art.54, legea urmează a intra în vigoare la 1 an de la data publicării în Monitorul Oficial. Propunem revederea normei. Aceeași observație o formulăm și pentru norma de la **art.49 alin.(1)**.

14. La **art.43 alin.(9)**, expresia „ș. a.”, pentru o exprimare specifică stilului normativ, trebuie scrisă desfășurat: „și altele asemenea”.

15. La **art.44 alin.(5)**, termenul „menționate” urmează a fi înlocuit cu termenul consacrat „prevăzute”.

16. La **art.47**, pentru o eficace sistematizare a normelor, propunem mutarea prevederile alin.(4) la art.48.

Având în vedere funcția de complinire a prevederilor Ordonanței Guvernului nr.2/2001, propunem reformularea textului astfel:

„(4) Dispozițiile referitoare la contravenții prevăzute la art.47 și la alin.(1) - (3) ale prezentului articol, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor de la art.28”.

17. La **art.48**, propunem eliminarea textului de la **alin.(4)**, întrucât este incompatibil cu prevederile actuale ale Ordonanței Guvernului nr.2/2001.

18. În raport de cele arătate în Expunerea de motive referitoare la *acquis*-ul comunitar, considerăm că la finalul proiectului ar urma să se treacă mențiunea prevăzută la art.43 din Legea nr.24/2000, republicată.

19. Propunem eliminarea din finalul proiectului a formulei de atestare a legalității adoptării legii deoarece, în raport de prevederile art.44 din Legea nr.24/2000, republicată, consemnarea acesteia revine succesiv fiecărei Camere și, respectiv, Parlamentului, în funcție de modul în care s-a desfășurat procesul decizional în adoptarea legii respective.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 990/18.04.2005